

Co si dáme pod stromeček?

Otázka je v tomto případě samozřejmě míněna s jistou nadsázkou a odpověď se očekává ve smyslu nehmotných statků. Obvykle si přejeme ty hodnoty, kterých si sami ceníme nejvíc, tradičně tedy štěstí, zdraví, radost, spokojenost, dlouhá léta, klidné prožití svátků.

Pro další hodnoty můžeme sáhnout do světa náboženství. Biblické Desatero kromě věroučných příkazů zná pouze zákazy – nezabiješ, nesesmíš, nepokradeš, nevydáš křivého svědectví proti bližnímu nebo nebudeš dychtit po ničem, co patří tvému bližnímu. Křesťanství k němu přidává seznam sedmi ctností (pokora, štědrost, přejícnost, mírumilovnost, cudnost, střídmost, čínorodost) a sedmi smrtelných hříchů (pýcha, lakomství, závist, hněv, smilstvo, nestřídmost, lenost).

Z neduchovní sféry se můžeme inspirovat třeba u Armády ČR s jejím heslem „Čest, věrnost, odvaha, odpovědnost, obětavost“ nebo být spolu se skauty „Vždy připraven!“ (Velmi užitečné.) Zajímavý morální minikodex nastínila v časopise Maminka (5/2014) Kamila Stejskalová. Tvrdí, že rodiče mají své děti učit prohrávat, což mi v dnešním světě orientovaném na výkon přišlo trochu divně. Neměli by se děti raději učit vyhrávat? Podle kontextu jde ale spíše o umění vyrovnat se s prohrou, když už k ní dojde. (Také užitečné.) Druhé doporučení zní věst dítě k tomu, aby jednalo fěr, což mu v budoucnu pomůže vést úspěšný život. Bohužel chybí praktický dovětek, že nefěr jednající jedinci vedou leckdy život ještě úspěšnější.

Při přípravě tohoto čísla jsem však opakovaně narazila ještě na jednu hodnotu – slušnost. Ve srovnání s těmi ostatními by se řeklo – nic moc. Jenom jakési pomyslné mantinely zabraňující zbytečně vyhozeným mezilidským kolizím. Díky ní však spolu mohou normálně, tj. „v mezích slušnosti“, vycházet i lidé velmi rozdílných názorů. Což mi, a nejen v rámci naší obce, přijde nakonec jako docela dost. Zkusme si proto letos pod stromeček kromě jiného nadělit právě slušnost. A dost velkou zásobu na celý příští rok, prosím.

Jitka Lenková

Předávání řetězu

Starostenský řetěz, insignie, která dělá starostu starostou při slavnostních příležitostech. Jeho váha není jen symbolická. Z těžké slitiny se vyrábí možná právě proto, aby starostu na krku patřičně tížil, aby si prostřednictvím jeho skutečné váhy uvědomil i tu pomyslnou tíhu úřadu, který zastává. Po volbách do obecních zastupitelstev došlo na našem obecním úřadě k předání tohoto řetězu z držení odcházejícího starosty Ing. Jana Sládky do péče nové starostky Ing. Miroslavy Šmardové. Jak tento přelomový okamžik vnímají oni sami? Jak hodnotí uplynulé období a jak vidí to nadcházející?

Ing. Jan Sládek

Co vám přišlo na starostování nejtěžší, s jakými největšími problémy jste se potýkal?

Pochopit, že samospráva je něco jiného než firma, že procesy v samosprávě a státní správě vyžadují trpělivost, protože se na první pohled zdá, že se věci nesmyslně vlečou. Vysvětlit občanovi, který má problém např. s nízkým tlakem vody nebo jí doma nemá vůbec, nebo chodí domů bahnem, že má být trpělivý, bylo někdy nadlidským úkolem. Víte, že občan má skutečný problém, že si nic nevymýšlí. Zároveň víte, že jeho problém nemůžete rychle vyřešit. Takové situace jsem řešil tak, že jsem občanovi nic nesliboval jenom proto, abych se zbavil. Snažil jsem se mu vysvětlit reálné možnosti obce, jak ta mu může pomoci a hlavně kdy.

Co se podařilo vyřešit, alespoň částečně?

Žádnou "velkou ránu" jsme se starostkou Šmardovou neudělali. Ale těch "malých"

Ing. Miroslava Šmardová

Napadlo vás někdy, že se stanete starostkou?

Když jsem se v roce 2012 stala uvolněnou místostarostkou, stálo mě hodně úsilí a času seznámit se s chodem obce a obecního úřadu. Množství povinností, které funkce starosty a místostarosty obnáší, mně doslova vyrazilo dech. Samozřejmě, že ještě dnes nevím zdaleka vše a že nejsem na spoustu věcí připravená. Myslím, že na to není připravený žádný nově zvolený starosta.

Ale k otázce. Ještě před dvěma lety mě ani nenapadlo, že budu v naší obci vykonávat funkci místostarostky a že se někdy stanu starostkou. Výsledky komunálních voleb však ukázaly, že mě občané svými hlasy podpořili a za jejich přízeň jim chci poděkovat. Na prvním jednání nově zvoleného zastupitelstva jsem poté dostala důvěru a těsnou nadpoloviční většinou jsem byla zvolena do funkce starostky.

Pokračování ze str. 1 – Ing. Jan Sládek

bylo dost. Ocelové schody od Trees k silnici II/240, zábradlí a betonové ochrany nad zdmi v Kralupské, dětské hřiště v Černém Vole, obnovené dětské hřiště ve Státnicích, oprava pochodného krytu vodoteče ve Státnické ulici u zastávky U Kovárny, postupná regenerace Parádnice po nuceném odstranění nepovolené mezideponie výkopků ze stavby vodovodu a kanalizace a také suti a asfaltu.

Pochodný kryt vodoteče ve Státnické ulici

Foto: Jitka Lenková

Co vám udělalo radost jako starostovi?

Když jsou lidi na sebe slušní, tak se výsledky dostaví. Příkladem jsou dodávky pitné vody do obce, které v minulých dvou letech nebyly prakticky přerušeny, i když nízký tlak vody se občas objevil. Nebýt slušných lidí v našem okolí (mimo jiných i vedení obce Tuchoměřice) a vynikající součinnosti pracovníků provozovatele vodovodů v obci, zesnulého pana Bílka a pana Kříže, tak bych to dnes nemohl říci.

Radost mi udělal i rostoucí počet občanů, kteří nám všem, kteří pracovali a pracují na obci, přicházeli poděkovat za vstřícné jednání.

Do třetice všeho radostného zmiňuji zájem, se kterým se setkává Zpravodaj pro Státnice a Černý Vůl. a to jak mezi občany, tak i mezi starosty okolních obcí, vedení Středočeského kraje i MÚ Černošice. Víme, že je čtený. Děkuji šéfredaktorce dr. Lenkové, která se stará o jeho obsah. Děkuji i všem inzerentům, zejména těm, kteří podnikají v obci a kteří tak vyjadřují svůj vztah ke Státnicím a Černému Volu.

Tu hlavní radost mi však udělala skutečnost, že jsem mohl splnit svůj slib a předat vedení obce mladším, kteří se zde narodili. Jsou vzdělaní, mají již řadu zkušeností a dovedností, které chtějí dát do služeb naší obce.

Jaký největší současný problém nebo problémy problémy v obci vidíte?

Přijetí nového územního plánu. Bez něho se rozvoj obce zastaví nebo v lepším případě zpomalí. Nebude školka, nebude ČOV, nebudou vodovody a kanalizace, investoři budou mít problémy. Příští týdný nám ukaží, jaké zájmy se při projednávání a následném schvalování nového územního plánu budou prosazovat.

Nemáme prakticky žádný společenský život v obci. Chodíme kolem sebe, pozdravíme se a tím se společenskými aktivitami končíme. Nemáme řídícího učitele, faráře a ani doktora, kolem nichž se společenský život v obci vždy točil. Nemáme školu ani školku, nemáme kostel, ani kapli, nemáme ani žádnou společenskou místnost. Díky patří Sokolu, spolku Čarodějnic od Juliány a Spolku pro obnovu Parádnice, jehož členové se snaží společenský život v obci zajišťovat.

Katastrofální je stav zámku, jehož obnova je v nedohlednu. A sebelepší starosta s tím nic nenadělá, bohužel.

Co musíte přenechat k řešení své nástupkyni a co byste jí popřál?

Starostce přenechávám dokončení nového územního plánu. A co jí přeju? Aby se jí ze zastupitelstva podařilo vytvořit dělný orgán, který bude pracovat ve prospěch obce a všech občanů. Když se jí toto podaří, tak máme vyhráno všichni. Také jí přeju, aby nacházela pochopení pro tuto práci u své rodiny, manžela, dětí i maminky. Bude to potřebovat.

Pokračování ze str. 1 – Ing. Miroslava Šmardová

Co vás jako starostku čeká v nejbližší době? Jaké problémy v obci vidíte k řešení jako prioritní? A v jakém časovém horizontu?

Nejdříve je nezbytné zasvětit místostarostu Bohuslava Mrázka, DiS., do činnosti obce. I když někteří občané považují funkci místostarosty za nedůležitou, je pro starostu nepostradatelný. A když místostarosta dobře funguje, stává se jeho pravou rukou.

Aktuálně musíme sestavit návrh rozpočtu na rok 2015 a řádně ho projednat se zastupiteli. Pro zpracování rozpočtu je však důležité znát záměry pro příští rok. Prioritou pro příští rok je pokračování procesu pořízení nového územního plánu naší obce (ÚP). Za tímto účelem bude fungovat pětičlenný stavební výbor.

Úspěšné vydání nového ÚP, doufejme v roce 2015, bude znamenat rozjezd projektu výstavby mateřské školy a vlastní čistírny odpadních vod (ČOV). O potřebě mateřské školy v obci snad není potřeba více diskutovat, to je neskutečně vleklý dluh vůči občanům. Co se týká úvah o vlastní ČOV, vede nás k tomu skutečnost, že obec má naplněnou kapacitu odpadních vod na ČOV Roztoky a nemůže proto povolovat napojení dalších objektů na kanalizační systém. V posledních měsících probíhají intenzivní jednání s městem Roztoky, vlastníkem ČOV, o možnosti získání dalších ekvivalentů pro obec, ale jednání jsou vleklá a podstatou je skutečnost, že výstavba nových domů ve Státnicích i Roztokách pokračuje, přičemž kapacita ČOV v Roztokách není nafukovací.

Nadále pokračuje projekt rozšíření kapacity přiváděče pitné vody ze Žalova, na které jsou zainteresované a spolupracují tři obce – Velké Přílepy, Státnice a Úholičky.

Další prioritou jsou výběrová řízení na zpracování projektové dokumentace k vybraným stavebním řízením, o jejichž prospěšnosti budeme se zastupiteli jednat a diskutovat. Náklady na pořízení projektové dokumentace jsou však nemalé a budou součástí návrhu rozpočtu na rok 2015. Ale bez projektů ve fázi územního rozhodnutí nebo raději stavebního povolení nemůžeme čerpat žádné dotace.

Dále má obec od září tohoto roku podanou žádost o stavební povolení na 10. etapu vodovodu a splaškové kanalizace, tj. kanalizace v ulicích Lipová, Nad Strání a Pod Strání (1. část 10. etapy), a vodovod a kanalizace v ulicích Za Sokolovnou a Pod Hájem (2. část 10. etapy). Doufáme, že povolení získáme a v roce 2015 stavbu zrealizujeme. Další výstavba vodovodu a kanalizace v obci je řešena ve 12. etapě, na kterou je zpracovaná projektová dokumentace k územnímu rozhodnutí a připravují se další podklady.

V příštím roce musíme také vyřešit nátok balastních vod do kanalizační stoky B v ulicích V Lukách, Zelená a Státnická. Nátoky se projeví při kamerových zkouškách v minulých letech a bez vyřešení těsnosti této stoky splaškové kanalizace pravděpodobně nezískáme stavební povolení na dostavbu kanalizace v obci.

Dalším počinem je „kulturní domeček“ neboli přestavba a stavební úpravy stávajícího domu čp. 23a (starý, nevyužívaný a chátrající domek vedle budovy OÚ). Projekt je stále ve fázi odvolání proti „Rozhodnutí o umístění stavby a stavebnímu povolení“ na Krajském úřadu Středočeského kraje. Zde by mohl být počín pro oživení společných aktivit v obci.

Tolik jen malý nástin. Úkolů máme v obci hodně, a nerozlišuji, zda je to úkol pro starostku nebo celé zastupitelstvo. Důležitá je souhra a domluva. A jak říká zákon, obec je samostatně spravována zastupitelstvem obce; dalšími orgány obce jsou rada obce, starosta, obecní úřad a zvláštní orgány obce. Starosta zastupuje obec navenek, stojí v čele obecního úřadu, má svoje zákonné povinnosti a pravomoci a za výkon své funkce odpovídá zastupitelstvu obce.

Domníváte se, že mezilidské vztahy jsou v naší obci horší než jinde? A pokud ano, máte nějaký "recept" na jejich možné zlepšení?

Mezilidské vztahy v naší obci nejsou určitě horší, než jinde. A zlepšení? Pokusme se mezi sebou chovat slušně, stačí trochu ochoty, pochopení a tolerance. Nevadí, že se lidé pohádají, naštvou se a urazí, důležité je podat si ruku a jít dál, společně. Nenechme se ovládat politickou a morální situací v naší zemi. Máme přece své názory a úvahy, tak proč přejímat ty celonárodní.

Pokračování ze str. 2 – Ing. Miroslava Šmardová

Občané si na jednu stranu stěžují, že se v obci "nic neděje", na druhou stranu ale většina z nich sama příliš aktivní není, nezdá se vám?

Lidé jsou unavení a také trochu naštvaní. Honí se do práce a z práce, nemají čas a náladu. Bohužel jsme součástí spotřební společnosti, bez peněz to prostě nejde. Rodina se musí nějak zabezpečit. V televizi a ostatních sdělovacích prostředcích slyšíme jen politické dohadování a invectivy. Kde je jistota pro děti, pro zaměstnané, pro důchodce? Vždyť celá společnost je v nejistotě. Jak pak máme po lidech chtít, aby šli třeba k volbám a vyjádřili tak svou vůli? Tady v obci sice nemáme větší společenskou místnost, takže společná setkání např. dětí nebo seniorů nejsou jednoduchá. Ale obec se snaží. Děti mají v budově obecního úřadu kroužek anglického jazyka nebo keramický kroužek, oba s pěknou účastí. Každý rok pořádáme pro děti dětskou mikulášskou, čarodějnickou stezku a pálení čarodějnic, následuje dětský den, to jsou velmi oblíbené akce a velký dík patří Čarodějnicím od Juliány. Naši senioři mají organizované setkání s pohoštěním každý rok na podzim, na podzim také vítáme nové občanky. Všichni občané se pak mohou sejít na dalších společných akcích – sousedské posezení, rozsvícení vánočního stromu, obecní ples, masopustní průvod (již dvouletá tradice). Myslím, že to je hodně příležitostí v malé obci. Každý si může vybrat, přece nikoho nemůžeme nutit.

Ale dovolím si vzkaz pro občany – chod'te, budeme rádi.

Řada občanů v obci fakticky bydlí, ale trvale hlášená tu není. Proč? Napadá vás, jak tento nepříznivý jev napravit?

Hodně obcí se potýká se stejným problémem. U nás je dost domů a bytů, kde se lidé nastěhují a ví, že v obci dlouho nezůstanou. Jedná se například o cizince nebo zaměstnance zahraničních firem. S tím nic neuděláme. Pak máme spoustu občanů, kteří jsou účelově se svými dětmi hlášeni na jině adrese – kvůli možnosti umístit dítě

do mateřské nebo základní školy. Tenhle trend nebude trvat věčně. Uvidíme, až jednou bude stát naše mateřská škola, a to myslím vážně. Jiní občané jsou hlášeni jinde z důvodu své podnikatelské aktivity. Každý má nějaký důvod. Až jejich důvody odpadnou, situace se snad změní. Musíme si uvědomit jednu zásadní věc. Každý trvale žijící občan je finančním přínosem pro obec – stát rozděluje daně, mimo jiné, dle počtu trvale hlášených osob. Naproti tomu všichni občané, včetně těch bez trvalého pobytu v obci, produkují odpad, chtějí čistou obec, využívají hromadnou dopravu, chtějí chodníky a pěkné místní komunikace – to ovšem obec stojí nemalé prostředky. Musíme postupně a dle možností.

Někteří občané s nelibostí nesou, že se rozsvícení vánočního stromu vloni přestěhovalo z tradičního místa na konečné zastávce autobusu č. 356 do prostoru Státnického mlýna. Jak to vidíte vy?

Rozsvícení vánočního stromu se v loňském roce poprvé konalo na místním „náměstíčku“ u Žabky a sklídilo u občanů velký úspěch. Bylo zde nejen více prostoru, ale především bezpečněji pro děti a občany. Rozsvícení vánočního stromu, které se dříve konalo u obchodu, bylo každý rok narušeno příjezdem městského autobusu, naše ratolesti jsme odháněli od potoka a bylo zde nevyhovující osvětlení. Z tohoto důvodu jsme se rozhodli společně s Občanským sdružením pro obnovu parku Parádnice a veřejné zeleně uspořádat rozsvícení vánočního stromu opět na místním „náměstíčku“.

Co byste popřála do nového roku občanům jako starostka a co sobě?

Stručně. Ať se nám všem daří. Potřebujeme k tomu vůli, rozhodnost a dobré zdraví.

Přípravila: Jitka Lenková

Foto: Jitka Lenková

Krátce z obce

Hudba i buřtíky

Tradiční Sousedské posezení se letos konalo v sobotu 20. září jako obvykle na hřišti TJ Sokol. Pestrá směs melodií v podání Renáty Šťastné a jejího doprovodu lákala ke zpěvu i k tanci, ohníček k opékání buřtů a koník k projížďce.

Text a foto: Jitka Lenková

Vítání občánků

V sobotu 8. listopadu mezi námi starostka obce Miroslava Šmardová přivítala nové občánky, kteří se narodili během uplynulého roku. Jsou to: Viktorie Běhová, Daniel Cechel, Kevin Cerman, William Jiménez Soto Del Valle, Václav Harabiš, Ryan Lobotka, Aneta Kazdová, Ela Krayzelová, Helena Malá, Matyáš Mařík, Lili Novotná, Sebastián Zack Švára, Michaela Plešková, Kristián Špurek, Lina Vakočová, Anna Vodrážková, Damien Volenec a Václav Weiser.

Text a foto: Jitka Lenková

Vážení spoluobčané,
přejeme Vám
krásné a klidné prožití
vánočních svátků
a do nového roku 2015
co nejvíce pozitivních zpráv.

Obec Státnice, její zastupitelé
a zaměstnanci obecního úřadu

Srdečně zveme na

- ♦ **MASOPUST** – 14. 2. 2015,
od 13 hod. v restauraci
Černý Vůl (v zatáčce)
- ♦ **OBECNÍ PLES** – 28. 3. 2015
a **DĚTSKÝ MAŠKARNÍ
PLES** – 29. 3. 2015
(místo a čas budou ještě
upřesněny)

OÚ Státnice
a Čarodějnice od Juliány

Vánoce jsou za dveřmi

Slavnostní rozsvícení vánočního stromu na náměstíčku ve Státnickém mlýně doprovodily tradiční pečené klobásky, svařené víno, horký čaj, gastronomické speciality Restaurace Zájezd a prodejní stánky, především ten, kde Čarodějnice od Juliány nachystaly bohatou nabídku adventních i závěsných věnců. Nejen koledy zazněly

při vystoupení dětského pěveckého sboru ZUŠ v Horoměřicích a smíšeného pěveckého sboru pod vedením Ludmily Míčkové. Zvonění rolníček připomnělo, že Vánoce jsou už opravdu za dveřmi a že nastává čas adventu, velkého těšení a očekávání.

Text a foto: Jitka Lenková

Inzerce

POZEMEK NA PRODEJ

RE/MAX
Anděl

**Výjimečný stavební pozemek vč. stavebního povolení
na konci slepé, klidné ulice Za Sokolovnou
1932 m²**

Jihozápadní orientace.

Otevřený výhled.

Na okraji Státnického háje.

☎ 725 293 032

jaroslav.nedved@re-max.cz

Jaroslav Nedvěd

Pracuji s hlasem

V pátek 19. prosince se v Statenicích představí populární Martina Kociánová. Tato šarmantní mezzosopranistka bude svůj koncert za doprovodu Tria Amadeus i moderovat.

Martinko, považujete se nyní spíš za moderátorku, novinářku nebo zpěvačku?

Dříve jsem si tuto otázku často pokládala, ale spíše jen proto, že mi ji pořád kladli novináři. Mě samotnou by to asi nenapadlo, protože mi to spojení přišlo přirozené. Pracuji s hlasem, snažím se oslovit diváky či publikum a snažím se, aby vše, co říkám či zpívám, mělo hlavu a patu. A tak mi tato otázka připadá, jako byste se mě ptal, zda jsem víc člověk, nebo ženská. Těžká odpověď, že?

S jakými ambicemi jste šla do kariéry sólové zpěvačky?

V době, kdy jsem začala obíhat konkurzy, jsem měla jasno jen v jednom, že chci zpívat. Do té doby jsem měla za sebou zkušenost ze sboru a takovou tu předešlou z hudby, ale věděla jsem, že když nezpívám, tak nejsem kompletní. Zní to asi trochu nadneseně, ale pocit to vystihuje přesně. Když jsem se najednou ocitla v Praze ve zprávách na Nově, tak jsem si myslela, že je to taková práce, že na nic jiného už nebudu myslet a po ničem jiném toužit. Asi po půl roce, co jsem nechodila zpívat, jsem zjistila, že je ve mě část, kterou ničím jiným než hudbou nemůžu zaplnit. Mohu pracovat, jak chci, ale tohle místo zůstane prázdné. Neřešila jsem jestli budu sólová zpěvačka, jestli budu slavná, potřebovala jsem zaplnit to prázdné místo, abych se cítila dobře.

Jste známá a populární osobnost, příchod na podium musí přinášet určitý psychický tlak. Jak se s tím vyrovnáváte?

Momentálně asi už lépe, protože jsem tomu tlaku uvykla, ale bylo období, kdy jsem nevěděla kudy z toho ven. Kdykoliv jsem zpívala, tak jsem cítila takové to: ...tak se ukaž, hvězdo. Anebo zase pravý opak: ...ona asi zpívá z playbacku, takhle přece moderátorka nemůže zpívat. To, že děláte dvě profese naplno, nikdo moc neocení, lidé mají spíše pocit, že nevíte "roupama" co dělat. Nikdo za tím nevidí to, že po práci jedeš na hodiny zpěvu a pak se v noci učíš texty. Když jsem byla poprvé v Japonsku, tak jsem se těšila, že si konečně užiji koncerty před publikem,

které je nezatížené. Bude mě posuzovat podle toho, jak zazpívám. A pak mi to došlo, že větší trému než před diváky přede mnou mám před orchestrem a sborem za mnou. Teď už jsem se od toho trochu oprostila. Moderuji, dělám televizní projekty, mám pořad v rádiu Kupředu do minulosti, ve kterém upozorňuji na totální křehkost naší civilizace a naší civilizační úmluvy, zpívám operu a připravuji koncertní programy, ale nad tím vším se klene to, že když je můj syn Daniel nemocný, tak sedím doma s ním, protože to je nejvíc. Vím, že se všem nezavděčím, a tak se nezavděčuji a dělám, co považuji za správné.

Svoje koncerty zároveň moderujete. Jak se přepíná lidský hlas z režimu mluvené slovo – zpěv?

Není to snadné. Samozřejmě, že můžeš namítnout, a co opereta... Tam ale všichni zpěváci mluví posazeně, do operety to patří, ale není to civilní projev, který se očekává ode mě. A tak se hlídám, abych mluvila alespoň na dechu, když už mluvím mnohem níže, než jak zpívám. Jsou zpěváci, kteří v den představení nemluví vůbec, ale to by mně prostě neprošlo.

I když si hlídáte soukromí, ví se, že váš manžel řídí českou edici National Geographic. Jak Tomáš přijal fakt, že má doma operní zpěvačku?

Martina Kociánová jako Dorabella (soprán) v Mozartově opeře Così fan tutte

Foto: archiv Martiny Kociánové

Trio Amadeus, s nímž Martina Kociánová spolupracuje, se specializuje na klasické skladby v netradičním nástrojovém obsazení dvou klarinetů a fagotu.

Foto: Marie Votavová

Poznal mě jako novinářku a zpěvačku v muzikálu a tak tušil, do čeho jde. Můj první muzikál viděl asi šedesátkrát... ale stejně ochotně pak poslouchal Mozartovo Requiem, Dvořákovu Stabat Mater a některé mé operní role by asi uměl přezpívat. Nemá moc rád italské opery, snad jen moji Fenenu v Nabuccovi. Ovšem například k Wagnerovi mě přivedl on. Sám se k němu dopracoval přes Schopenhauera a dokáže Wagnerův Soumrak bohů v divadle poslouchat pět hodin jako přikovaný.

Jste hodně vytížená, jaký máte působ relaxu?

Co to je? Postupem času mé nároky značně klesají, stačí mi, když ráno nemusím vstávat v šest a mám svátek. Moji chlapi mě ráno hájí a vědí, že pokud mi na noční stolek nepostaví kávu, tak ze mě nevydolují slovo.

Na druhou stranu mě Danny ve čtyři ráno vzbudil, že má hlad na pizzu, chvíli smlouváte a pak zjistíte, že už z toho spaní nebude nic, tak pečeme pizzu k časně snídani. V poslední době relaxuji tak, že jdu cvičit, mám pak lepší náladu a cítím se více ve formě než před patnácti lety. Ale když bych měla říci ideál relaxu, tak je to oheň v krbu, za oknem hory nebo moře, pěkné víno ve sklepnici, svíčky, skvělá kniha a nekonečný pokec s mým mužem.

Zažila jste někdy na podiu něco veselého?

Tam se toho děje hodně. Kupříkladu náš fagotista z tria na jednom koncertu spolknul při nádechu mouchu. Přišel za mnou a oznámil publiku „Martinko vám něco řekne, já ji musím jít do šatny zapít.“

Text: Alžběta Hlucháčková

Pasování stromů v Parádnicí

Originální způsob, jak mezi námi přivítat nové stromy, vymyslela a zrealizovala Edita Prokešová, místopředsdkyně Spolku pro obnovu parku Parádnic. Děti, které se této akce v sobotu 25. října zúčastnily, pasovaly celkem jednu lípu, dva platany a tři javory jako nové obyvatele parku a popřály jim spolu s ostatními přítomnými to, co se obvykle přeje i lidem – hodně štěstí, zdraví a dlouhá léta. A aby se jim u nás opravdu líbilo, pomalovaly ještě jejich opory veselými obrázky. Nemohlo by se tak ale stát, kdyby pro stromy jako dobrovolníci nevykopali jámy pracovníci České pojišťovny, kterým je také jeden ze stromů, platan, věnován. Druhý byl zakoupen a vysazen z výtěžku koncertu L. Decziho, lípu věnovala PhDr. Kateřina Pořízková ze zapsaného spolku Poutní cesta Hájek a javor rodina Škopkova.

Text a foto: Jitka Lenková

Setkání seniorů

O tom, že se nejstarší občané naší obce umí pořádně povесelit, není pochyb. Opět to dokázali na tradičním setkání, které se letos konalo v neděli 9. listopadu v restauraci Černý Vůl (v zatáčce). K dobré náladě od první chvíle přispěl harmonikář se svojí směsí písní, které nikdy nezklamou a všichni je znají, takže si je mohou i zazpívat. Starostka obce Miroslava Šmardová připomněla, že slovo senior neznamena jen starý, jak ho často vnímáme, ale také zkušený. Znovu se ukázalo, jak se naši senioři spolu rádi setkávají a rádi si popovídají v příjemném prostředí. Častější setkání tohoto druhu i v méně formální podobě by zřejmě nebyla na škodu, kdyby se k nim našly vhodné prostory.

Text a foto: Jitka Lenková

powerprint nejen copycentrum

Fotoknihy na počkání
(20 vzorů) od 169,-

Kalendáře z Vašich fotek
(nové atraktivní vzory) od 149,-

Trika s vlastním potiskem
(různé velikosti, barvy) od 129,-

Ztracenky pro děti
(silikonové náramky s adresou) od 149,-

Brandejsovo nám. 1219/1, Praha 6 - Suchbát
tel. 220 920 621, obchod@powerprint.cz
Ot. doba po-čt 8-18 (pá do 17)

Vánoce pro pejsky z útulku Bouchalka

Opět po roce máte možnost přilepšit pejskům z útulku Bouchalka. Potřebují hlavně deky, ručníky, popř. stará povlečení (savý materiál obecně), vodítko, granule pro štěňáta, ale samozřejmě i klasické granule, konzervy, pamlsky apod.

Dárčky
shromažďujeme do 18.12.
v 1. patře klubu Spirála
pod psím vánočním stromčkem

Info: R. Hajníková, tel. 601 369 397

tel. 603 523 040 www.psiutulekbouchalka.cz

Srdečně Vás zveme
do nového kadeřnického
a kosmetického salonu
CREATIVE
na náměstí ve Státnicích.

Otevřeno denně 9-18 hod.,
případně dle dohody.

tel. 603 857 136
e-mail: saloncreative@email.cz
www.creativesalon.cz

Krátce z okolních obcí

Kontejner na drobné elektro

Společnost Elektrowin, a. s., s jejíž činností se naši čtenáři mohli seznámit v minulých číslech, umístila ve Velkých Přílepech sběrný kontejner na drobná elektrozařízení. Nachází se v centru obce v blízkosti autobusové zastávky a samoobsluhy a je určen především pro drobné domácí vysloužilé elektrospotřebiče jako varné konvice, žehličky, mixéry apod. Recyklace elektrospotřebičů přispívá významným způsobem k ochraně životních prostředí a přírodních zdrojů. O tom, že je co sbírat a že veřejnost význam recyklace dobře pochopila, svědčí třeba to, že ELEKTROWIN jen v letech 2005–2010 zpětně odebral více než 100 000 tun vysloužilých elektrospotřebičů. Můžete si pod tím představit 13× Eiffelovu věž nebo 9× Žižkovskou věž.

Text a foto: Jitka Lenková

Zvýhodněná doprava pro držitele průkazů ZTP a ZTPP

Dopravu k lékaři anebo kamkoliv jinde pro osoby se sníženou pohyblivostí vč. osob upoutaných na invalidní vozík zajišťuje pro osoby s trvalým bydlištěm v Praze a ve Středočeském kraji obecně prospěšná společnost Societa (www.societa.cz). Zvláště výhodné jsou její služby pro držitele průkazů ZTP a ZTPP, kterým je účtována pouze nástupní taxa 10 Kč a jízdné za jednu jízdu (bez ohledu na počet ujetých kilometrů) po Praze nebo po Středočeském kraji ve výši 32 Kč a pro jednu jízdu po obou těchto územích 40 Kč. Doprovod takové osoby platí stejné jízdné jako dopravovaná osoba. Přepřevu na konkrétní čas a datum je doporučeno objednat si 2–3 týdny předem na dispečinku s nepřetržitým provozem tel. 778 007 858.

Text: Jitka Lenková
Foto: www.societa.cz

Inzerce

Stylová pizzerie s pecí na dřevo

V údolí 40/11, Praha 6 - Suchbát

Přijďte ochutnat skvělou pizzu a jídla

Rozvoz jídel, pizzy a nápojů

220 920 772

Objednávky od 11:00 do 21:30 hod.

www.pizzasklipek.cz

Ceník inzerce

1/12 str. – 200 Kč

1/9 str. – 270 Kč

1/8 str. – 300 Kč

1/6 str. – 400 Kč

1/4 str. – 600 Kč

1/3 str. – 800 Kč

1/2 str. – 1 200 Kč

1 str. – 2 400 Kč

Nekomerční řádková inzerce zdarma.

Vydavatel není plátcem DPH.

Další číslo vychází v únoru 2015.

Kontakt: JUDr. Jitka Lenková,
lenkova@volny.cz, tel. 604 684 834

Děkujeme všem inzerentům,
kteří podpořili vydávání
Zpravodaje Státnic
a Černého Vola v tištěné podobě.

O dění v obci tak mohou být informováni
i ti občané, kteří nepoužívají internet.

S přáním všeho nejlepšího
v novém roce 2015

Ing. Miroslava Šmardová, starostka
MUDr. Jitka Lenková, šéfredaktorka

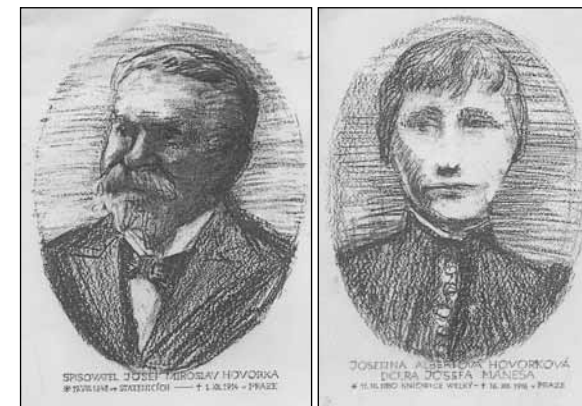
100. výročí statenického rodáka

Josef Miroslav Hovorka

Narodil se 19. srpna 1848 ve Statenicích nedaleko Prahy. Vystudoval reálku a pak se dal zapsat na techniku, studia ale nedokončil. Krátce pracoval v knihkupectví Salowově a sloužil ve vojsku, ale láska k literatuře a k divadlu ho odvedla na jinou životní dráhu. R. 1872 se oženil s Josefou Albertovou (1850–1916), dcerou Fanyanky Šťovíčkové a Josefa Mánesa. Měli dcery Olgu, Martu a Bělu: v rodině vyrostli i adoptivní syn prof. Matěj Mařík.

literární přílohy časopisu Nové módy „U domácího krbu“, která měla od roku 1894 název „Dámské besedy“. Uveřejňoval zde nejen své drobné povídky a novely, ale dovedl získat příspěvky většiny soudobých předních autorů v čele s Janem Nerudou a Jaroslavem Vrchlickým.

Největší zásluhy si získal Miroslav Hovorka na poli

Portréty J. M. Hovorky a J. Hovorkové ak. malíř Petr Šmaha

V neděli 30. listopadu si občané Státnic připomněli výročí úmrtí J. M. Hovorky při krátké vzpomínkové slavnosti u jeho rodného domu.
Text a foto: Jitka Lenková

Po sňatku pracoval J. M. Hovorka jako účetní v několika nakladatelských závodch (B. Stýblo, Jan Otta), byl administrátorem Světlozoru, s prof. Leclairm založil a redigoval u Skrejšovského časopis Le Pragois, později u Beauforta redigoval Přítele domoviny. Od roku 1884 byl ředitelem všeobecné insertní kanceláře. Dlouhá léta působil jako revizor banky Slávie, jako pokladník Máje, ve výboru Měšťanské besedy. R. 1889 se stal na dvacet roků redaktorem

knihkupeckém a bibliografickém. Již v mládí založil s A. Michálkem a G. Franclem Spolek českoslovanských knihkupeckých účetních, vydal Slovanský katalog bibliografický a přispíval odbornými články do Urbánkova Věstníku bibliografického, do Buchhändler-Correspondenz, do Pokroku, Národních listů, Pražských novin aj. R. 1891 se stal učitelem večerní pokračovací gremiální knihkupecké školy v Praze pro obor literatury a knihkupecké praxe, když pak tato škola byla r. 1896

rozšířena na odbornou školu. Stal se jejím prvním ředitelem a v této funkci setrval až do smrti. Od r. 1893 byl též redaktorem Knihkupeckého oznamovatele.

Vlastní literární tvorba J. M. Hovorky je sice rozsáhlá, ale nepřilíhla významná. Psal hlavně novely, povídky a fejetony s nejrůznější tematikou, které uveřejňoval jednak časopisecky, jednak v několika knižních souborech (Různé listy, Pouti života, Nová sbírka prací beletristických, Kniha novel, Z ptáčích perspektiv, Vojenské obrázky aj.) Z rozsáhlejších prací vyšly knižně román Mezi pány a služebníky a novely Rytiři zlata a V obraně vlasti. V rukopise zůstala jeho hra Císař Josef II. A tak nejvýznamnější prací jeho zůstávají Dějiny grémiu knihkupců pražských.

O literární tvorbu se pokoušela i manželka Josefina Hovorková – jsou zachovány její verše z mládí.

Josef Miroslav Hovorka zemřel v Praze 1. prosince 1914. V literární pozůstalosti J. M. Hovorky je zachována část jeho dokladů, korespondence, rukopisů i otisků jeho prací. Cenný pro poznání soudobého života je soubor 50 dopisů Josefiny Hovorkové hlavně z přelomu 60.–70. let 19. století. Část korespondence a většina cizích rukopisů se vztahuje k Hovorkově redaktorské činnosti, zvláště k oběma literárním přílohám Módních časopisů (U domácího krbu a Dámské besedy). Zde jsou zachovány cenné rukopisy, mezi nimi i neuveřejněný překlad povídky A. Schnitzlera od Fráni Šrámka (pseudonym Jiří Hron).

Téměř celou písemnou pozůstalost J. M. Hovorky získal Literární archiv Památníku národního písemnictví v Praze r. 1970 z pozůstalosti sběratele Otomara Spěváčka (č. přír. 28/70 a 134/70). Jednotliviny byly již dříve předány rodinou do Literárního archivu Národního muzea nebo získány drobnými nákupy. Část materiálu byla delimitována z fondu Svazu knihkupců a nakladatelů.

Karol Bílek, pracovník Literárního archivu
Památníku národního písemnictví v Praze
(citace z textu brožurky Literární archiv
Památníku národního písemnictví v Praze,
Literární pozůstalost Josefa Miroslava
Hovorky (1848–1914), zpracoval Karol Bílek,
Praha 1975)

Možná nevíte

- J. M. Hovorka se narodil v někdejším mlýně čp. 27 ve Statenicích, kde je umístěna pamětní deska připomínající jeho osobnost.
- Manželka J. M. Hovorky Josefina byla nemanželskou dcerou slavného českého malíře Josefa Mánesa a jeho lásky, služebné Fanyanky Šťovíčkové (1824–1909). Na nátlak rodiny, především své panovačné sestry Amálie, se však musel své lásky i dítěte vzdát.
- Podle jedné z teorií J. Mánes svoji milenkou vypodobnil na svém slavném obraze Josefína (1955), kromě Fanyanky však tento obraz může představovat nejméně čtyři další osoby konkrétní (italská zpěvačka, moravská herečka, dvě jiné milenkyně) a dvě fiktivní (ideál slovanské krásy, ideál milenkyně v Tizianově duchu).
- J. M. Hovorka je pohřben na Olšanských hřbitovech (II. hřbitov, odd. 2, č. 811)
- Další podrobnosti ze života tohoto rodáka se můžete dočíst v publikacích V. Kinského Státnice a Černý Vůl (1999) a Život a dílo spisovatele J. M. Hovorky (2009) dostupných v obecní knihovně.

Jitka Lenková

Dřevěné brikety

Palivové dřevo

Černý Vůl-Staténice, Kralupská 393, 252 62

AKCE platí do 23. 12. 2014!

Sleva 5 % na další nákup, odběr 6 prn = ušetříte až 1 200 Kč

Odběr 6 prn = doprava do 50 km zdarma

- ◆ Brikety z tvrdého dřeva (sleva při odběru nad 1 t)
- ◆ Třísky na podpal (odřezky z kulatiny)
- ◆ Dřevo (štípané, metrovky, kulatina – 2,4 m)

prodejní doba

Po - Pá 8 - 11 12 - 17

So 8 - 11 12 - 14

Objednávky na webu nebo telefonicky
Tel.: 774 442 226, www.drevopal.cz

Dopisy čtenářů

Stálo to za to

Jmenuji se Helena Novotná a od 1. 3. 2012 jezdím v Jezdecké stáji Statenice (Froňkovi) pod vedením Veroniky Froňkové. Dala mi šanci a trpělivě vedla mé první krůčky v ježdění. Mám handicap, který ztěžuje ježdění. V jezdeckých stájích mě 2 roky odmítali a tak nejstarší dcera Zuzka zavolala Verče, jestli bych u nich mohla jezdit. "Mamča nic neumí, začíná a potřebuje blbého a hodného koně," řekla Zuzka a dohodla mi s Verčou první hodinu (tedy 1/2 hodinu, víc jsem nevydržela). Postupně jsem začala jezdit celou hodinu 5× týdně. Ochotnou učitelkou, kromě Verči, která se mnou měla svatou trpělivost, byla kobyłka Tanynka. Našlapovala opatrně, abych nespadla, a když už to vypadalo, že bych mohla nedobrovolně opustit sedlo, nahodila mě zpátky. Nabízí se otázka, dělala to z ohleduplnosti, anebo proto, že ji nebvilo čekat i 10 minut, než se vyškrábu zpátky? Vzhledem k Tanynčině povaze se nabízí první možnost. Po půl roce, jsem jela první hobby drezurní závody DU zde na statku a skončila s Verčinou závodní kobyłkou Agi na 2. místě z 6 závodnic. Vyhrála Janča Koldovská, která i na kluzkém povrchu, (bylo po dešti a tráva klouzala) dokázala zajet krásně.

Po závodech jsem se snažila při trénincích držet krok se zdravými jezdci a přátelská atmosféra mě držela, abych se nevzdávala. To, co ostatní zvládli v krátké době, mně trvalo minimálně jednou, mnohdy i vícekrát déle, než jsem cvik dokázala tak, jako zdraví jezdci. Jejich podpora a trpělivost Verči no a taky koníků nesla časem "ovoce". Koníci se přizpůsobili, stali se tolerantními a pomáhali mi posouvat se dál. Po složení ZZJV (25. 4. 2013) na kobyłce Agi jsem dostala přiděleného Goliška. Koníka profesora, občas komika, skoro rok pedanta, který mě opravdu školil. Za rok 2013 máme v drezurních v drezurních závodech na kontě 8 startů a v letošním roce (k 15. 10.) včetně mistrovství 12 startů. S Goliškem jsme se hodně sžili a stal se z něj tolerantní koník, který často jede líp, než odpovídá mým jezdeckým schopnostem.

Dne 4. a 5. 10. 2014 jsme se spolu zúčastnili Mistrovství České republiky v paradrezuře, 3x jsme obsadili 5. místo a v celkovém hodnocení 8. místo. Rozhodčí do protokolu napsali, že kůň je ochotný (osobně Verče a mně řekli, že koník je velmi nadaný a má velký potenciál), ale jezdcovým pomůckám nerozumí. Srozumitelně řečeno, koník je vynikající, ale má průměrnou jezdkyňi, která nedokáže využít koníkových schopností a předvést, co v něm opravdu je. Je to dost drsné hodnocení, ale nutí mě k zamyšlení nad sebou a nevozit si jen tak zadek, ale hodně na sobě zapracovat.

Na svoji obhajobu bych asi dodala, že jsem skoro tři měsíce měla nucenou pauzu kvůli komplikované zlomenině zápěstí (po jízdě na koloběžce) a na přípravu mi tak zbyl pouhý jeden měsíc. To bych ovšem nesměla být já. 14 dní před závody jsem si pohmoždila záda a hnula si s nimi, takže jsem 2 tréninky zrušila a pak trénovala převážně v kroku.

Obě trenérky, jak Verča Froňková tak i Ing. Terka Benetková, mě obětavě trénovaly a morálně podporovaly, abych se nevzdala a jela. Verča mě dokonce přijela trénovat i jednou ve čtvrtek mezi dvěma přednáškami. Jejich obětavost byla asi tím nejsilnějším motivem, abych překonala bolest a závody jela. A stálo to za to. V neděli Golišek zajel kůr (úloha na hudbu) za 62,5%. To je hodnocení od anglické rozhodčí a je to vůbec nejlepší hodnocení, které jsme s Goliškem dosáhli.

Dokazuje to, že Golišek je úžasný koník a až se zlepším v ježdění, bude moc Goli ukazat, co v něm opravdu je.

K napsání tohoto článku mě vedlo hned několik okolností. Hlavně to, že člověk má jít za svými sny a nevzdávat se při prvních nezdarech. Není to lehké, ale pak, když se vám podaří dosáhnout vytyčeného cíle, motivuje vás to jít dál a pracovat na sobě. Člověk se učí do smrti, říkala mi moje maminka a měla pravdu. Při stanovování si cílů je potřeba, aby bylo reálné takového cíle dosáhnout a postupně zvedat laťku výš. Vždy si ale připomínám jednu moudrost, CLOVĚK MÁ ŽÍT TAK, ABY ZPŮSOBIL CO NEJMÉNĚ ZLA A CO

Helena Novotná a Goliáš, dvojice, která toho má ještě hodně před sebou.

NEJVÍC DOBRA. Aby při cestě za svým cílem nešlapal po druhých. Oni mají taky své cíle a hrát se má fěr.

Dalším motivem mi byla podpora ze strany mých dcer. I když ne vždy se mnou souhlasí, přesto se mi snaží ze všech svých sil pomoci mi na cestě za mým snem. Také podpora od jezdkyň z JS Statenice mi byla velkou oporou. Hedvika Dočekalová udělala střih hudby na kůr a také krásnou (dovolím si říct, že nejhezčí) ceduli na Goliškův box na závodech. Také osobní podpora na závodech od Ing. Janči Koldovské, bc. Aly Kuklové a Tíny Emmerové byla úžasná a moc mi pomohla zbavit se trémy a předvést úlohu co nejlépe.

Ovšem největší dík patří v první řadě bc. et bc. Veronice Froňkové, která se po dobu závodů změnila v řidičku, trenérku, ošetřovatelku a manažerku. To vše skvěle zvládla. Také bych ráda poděkovala Verčině trenérce Ing. Terce Benetkové, která mě od září obětavě trénovala a přijela mě na závody morálně podpořit a dát poslední důležité rady před jízdou. Uklidnila nejen Goliška, který byl ten den nervózní (chtěl se přece před koňskými kolegy předvést v co nejlepším světle, i když mu to jezdkyňe bude opětovně kazit), ale i mě.

Kůr jsme zajeli a přesto, že jsme skončili hodně vzadu, byly pro mě tyto závody velkým přínosem k tomu snažit se být lepší a lepší. Ale důležitější než stužka získaná na závodech je pro mě pocit sounáležitosti, který jsem během úlohy s Goliškem měla. Moc mu děkuji za jeho trpělivost a lásku.

Helena Novotná
Foto: archiv Helen Novotné

Dopisy čtenářů

Dvě skvělé mámy

Bydlím ve Statenicích a pamatuji dobu, kdy u potoka se na louce pásli dva koně. Chodívala jsem se tam s dcerkami na ně dívat akdyž potom zmizeli, moc nám chyběli. Tak šel čas, dcery vyrostly, ale mně na té louce pořád něco scházelo. Ti koně. A najednou tam zas jeden byl.

O tom, že tam zase budou koně, jsem věděla od Mgr. Bány Whitehead, která mně to řekla, a na facebooku byly taky fotky koníka, kterého pro MUDr. Hanku Kocíkovou sehnala. Později přibyl ještě bělouš Shagya Arab, jménem Kadet II., kterému říkají mu Shagy.

Přesto, že tyto koně obdivuji jen na dálku, jejich přítomnost mě uklidňuje a zlepšuje náladu. Vidět je, jak se společně pasou, je krásné. Kadet II. je závislák na svém koňském kamarádovi a cesta sem pro něj nebyla lehká. Teď si ale určitě připadá jako v ráji. Našel tu koňského kamaráda a má kolem sebe lidi, kteří ho mají rádi. Když půjdete podél potoka směrem k obchodu Sadil, zastavte na chvíli své kroky a možná i vy ucítíte ten klid, co z koníků vyzařuje.

Příběh koníků začal asi před 3/4 rokem, kdy se Hanka (maminka Vašíka a Aničky – Anička vyhrála v Letních koninách na Statku Froňkových drezurní klusovou soutěž s kobyłkou Terkou a porazila i dospělé závodnice) rozhodla koupit dětem koně.

Oslovila Báru (maminku Viktorky a Tomíka), jestli by ji nepomohla koníka pro děti koupit. Protože jsou obě zodpovědné, samozřejmě věděly, že bude třeba koupit i velkého koně pro ně samotné, aby mohly s dětmi na vyjížďky. Bára, která má cvičitelskou licenci a několik let pracovala v Anglii a USA jako jezdec, trenér a manažer stáje (trénovala ji olympijská jezdkyňe Anne Kursinski) a několik koní už vlastnila a má proto i potřebné zkušenosti, začala se shánět ním koníka.

Objely hodně koní, až konečně našly koníka, jakého hledaly. Poník, přesně slovenský sportovní pony, se jmenuje Monbeliard, zkráceně se mu říká Mondí a je mu 15 let. Je přátelský, s mnoha parkurovými úspěchy na kontě (25 oficiálních startů, vyskáká stůpeň obtížnosti S), tedy přesně to pravé, co hledaly. Je krásné, že koník zůstane u Bány na louce už napořád. Nepočítají s tím, že by Mondího, až mu děti odrostou, prodaly. O to víc si jich vážím. Bývá smutným osudem poníků, když malí jezdci odrostou, že rodiče pak koníka prodají, aby se na něm mohly učit další děti. Nikdo se ale neptá koníka, jak mu z toho je. Je prostě malý a nemůžeme si dovolit mu platit ustájení. Je to pravda. Jenže koně mají také cit a k člověku, a zvlášť k dítěti přilnou, a když ho ztratí, bývají z toho smutní. Nechápu to.

První společné úspěchy Vicky a Mondího

Na jablkách si oba koníci pochutnají stejně rádi

Mondí má štěstí, že se dostal do dobrých rukou a po skončení sportovní kariéry s dětmi si bude užívat spokojeného koňského důchodu u Bány a Hanky.

Druhý koník, Kadet II., měl smutný osud. Jezdil distanční závody, ale nebyl tak rychlý jako jeho úspěšnější bratr. Majitelé ho proto dali na louku, kde se celé dny pásli spolu s klisnami a strávil zde dva roky. Za tu dobu si na něho nikdo nedsedl a nepřiježděval ho. To je krásný osud, napadne člověka. Byl by, kdyby ho nešíkanovaly ostatní kobyly a kdyby se tak z Shagého (Kadeta) nestal štvanec. Ublížíval mu jeho vlastní živočišný druh. Na těle měl velké jizvy a čerstvé rány po kousancích a kopancích. Bára ho objevila a jakmile o tom řekla Hance, začaly jednat. Hanka se do Shagého okamžitě zamilovala a trvala na tom, že se kůň musí co nejdřív dovézt. Sehnaly dopravu a už jel do svého nového domova, kde na něho čekal kamarád, který ho má rád. Vzájemně se drbají a lehounce okusují (je to znak souznění). Důležitější než sportovní úspěchy při výběru koní byla pro Báru povaha koní. Oba jsou úžasní. Děti mezi nimi mohou pobíhat, křičet, pes koníkům olizuje nohy a oni nic neudělají. (Prosbu na čtenáře, TOTO U KONÍ NEDĚLEJTE! Mondí a Kadet jsou výjimeční a jiní koně by se mohli polekat a splášt.)

Ze začátku, když šel Mondí s dětmi na trénink a Shagy (Kadet) tam zůstal sám, pobíhal po výběhu a hledal kamaráda. Už se začíná uklidňovat, protože ví, že Mondí se mu vždy vrátí. Nebyla jsem u toho, ale jistě je nádherné vidět a hlavně slyšet, jak ho vítá. Zasloučenou průvodkyní na návštěvě u Bány mi byla její dcera Vicky a přiznám se, že její nadšené vyprávění o konících a seznámení s místy, kde jsou ustájeni a vším kolem by předčilo odbornou přednášku dospělého člověka. Její nadšení bylo nakažlivé a proměnilo mi pošmurný den v krásný a slunečný. I když slunce nesvítlo.

Vlastní kůň znamená splnění jednoho velkého snu i pro Aničku

Došlo mi, jaké mají všechny čtyři děti štěstí, že mají tak skvělé mámy. Nejenže jim splnily jejich sen, ale také je vedou k zodpovědnosti a lásce ke zvířatům. Díky.

Za chvíli se seberu a půjdu cestou podél potoka. Potěšit se pohledem na dva koňské kamarády, kteří nikam nespěchají a vychutnávají si každý okamžik naplnu.

Helena Novotná
Foto: Barbora Whitehead

Akční maminky vyhrály zlatou medaili

V neděli 8. června 2014 proběhlo v pražském Kongresovém centru finále celorepublikové soutěže Žij pohybem, jehož součástí byla letos poprvé i kategorie Dance Strolling. V této kategorii soutěžily maminky se svými dětmi v kočárcích. Zúčastnilo se celkem 5 týmů maminek, které si natrénovaly nápadité choreografie. Jednou z nich byla i choreografie připravená Kristýnou Strakošovou na téma Afrika. Cvičilo ji celkem 9 maminek, které jsou převážně z Horoměřic a ze Statenic – Veronika Kubašová, Tereza Moravčíková, Kristýna Strakošová, Lucie Jakoubková, Andrea Hocková, Jana Žáčková, Jitka Dragounová, Petra Borůvková a Markéta Roubíčková. Tyto aktivní maminky se scházely společně se svými dětmi cca 2 – 3x týdně na místních dětských hřištích, aby zde za každého počasí trénovaly a pilovaly svou sestavu. A drina se vyplatila! „Naše“ maminky vybojovaly 1. místo a z Prahy se tak vracely domů nejen se zlatou medailí na krku, ale především s úžasným zážitkem, který jim účast na obrovské soutěži přinesla. Maminky i nadále pravidelně cvičí se svými dětmi a užívají si mateřskou v pohybu! Gratulujeme jim a děkujeme za báječnou reprezentaci.

Kristýna Strakošová

Inzerce

MÁME RÁDI ZVÍŘATA A SNAŽÍME SE JIM POMÁHAT

VETERINÁRNÍ ORDINACE MVDr. Eva Černochová

ZA CIHELNOU 476, STATENICE-ČERNÝ VŮL
tel.: 732 303 125 (T-Mobile), 728 544 128 (O2)
e-mail: cernochova-veterina@seznam.cz

- ♦ Interní a gynekologické vyšetření
- ♦ Chirurgické zákroky
- ♦ Akupunkturní léčba pohybového aparátu
- ♦ Čištění zubního kamene ultrazvukem
- ♦ Čipování
- ♦ Možnost objednání krmiva
- ♦ Stříhání psů

Ordinační hodiny

pondělí	9.00–11.00	16.00–21.00
úterý	–	15.00–21.00
středa	9.00–11.00	16.00–21.00
čtvrtek	–	15.00–21.00
pátek	9.00–11.00	16.00–21.00
sobota	9.00–11.00	–
neděle	–	19.00–21.00

TJ Sokol zakončil podzimní část letošní sezony

A bude přezimovat na pěkném pátém místě ve své skupině B – Praha-západ (IV. třída), kam je celkem zařazeno 14 mužstev. Na kontě má 22 bodů, sedm výher, pět proher a jednu remízu. Na vedoucí tým Kazín B ztrácí 10 bodů, poslední Dolní Břežany jich nasbíraly jen 3. Přes tyto hezké výsledky chodí u nás „na fotbal“ poměrně málo diváků, přestože jsou jejich lístky pravidelně o přestávce slosovávány v tombole se zajímavými cenami a přes instalaci nové a pravidelně aktualizované vývěsky klubu na konečné zastávce autobusu 356. K větší návštěvnosti by jistě přispělo vybudování alespoň jednoduché divácké tribuny. Zatím si většina diváků totiž může vybrat buď mezi sezením v zastřešeném prostoru, odkud není nic vidět, nebo nepohodlným stáním u jeho hrázení.

Text a foto: Jitka Lenková

O dramatické okamžiky nebyla nouze ani při letošním posledním zápase TJ Sokol Statenice v sobotu 15. listopadu s Hostivíci B.

Výsledky zápasů TJ Sokol Statenice viz
http://vysledky.lidovky.cz/klub.php?id_klub=715

Inzerce

STAVEBNÍ ŘEMESLA

se sídlem v Jinočanech, Náměstí 5. května 17, Praha-západ

firma působící na trhu již 16 let, zajistí Vám dle Vašich představ

- ▶ přípravu a rozpočet stavby
- ▶ kompletní stavbu na klíč a terénní úpravy
- ▶ nástavby, přístavby, půdní vestavby a rekonstrukce vnitřních prostor vašeho RD, bytu, bytových jader, nebytových prostor, chat atd.
- ▶ sádkartonové příčky, konstrukce, obklady, dlažby
- ▶ zednické, malířské, truhlářské, lakýrnické, zámečnické, sklenářské práce
- ▶ rozvody vody, kanalizace, ÚT, elektroinstalace a VZT

Neváhejte a volejte Ing. Zeithamla

tel. 777 662 353, 224 312 456

e-mail: zeman@remesla-zeman.cz ◀▶ www.remesla-zeman.cz

By Parádnice Park Občanské sdružení pro obnovu parku Parádnice a veřejné zeleně a Kavárnička Café.

**TRIO
AMADEUS**

**MARTINA
KOČIÁNOVÁ**

**Vánoční koncert
19. 12. 2014 v 19 h**

Akce se koná za laskavé podpory restaurace Státnický Mlýn – Detaillo, která pro koncert poskytne svůj interiér.

Akci organizuje By Parádnice Park Občanské sdružení pro obnovu parku Parádnice a veřejné zeleně a Kavárnička Café, za podpory obce Státnice a řady sponzorů a přátel Parádnice, www.ospaz.cz.

